

Együtt vagy egyedül?

EZ A PROBLÉMA a Szeged 1. Postahivatalban vetődött fel igen élesen. Az alkalmazottakat — többnyire családjukat — sokat foglalkoztatja a munkabeosztás, amely a hivatal jellemből adódóan elég rapszodikus, szinte naponta változik. Igen nehéz tehát hozzá alkalmazkodni. Belátja ezt a vezetőség is, ezért a lehetőségek határain belül igyekezik a munkát úgy beosztani, hogy az a dolgozók többségének megfeleljen. Az egyik osztályvezető közvéleménykutatást is kezdeményezett ennek érdekében.

Nem volt egyszerű a dolog, s éppen ezért robbant ki a vita. Az egyik asszony ilyen, a másik olyan időben szeretne bemenni munkahelyére, s emiatt úgy látszott: a sokfajta igényt szinte lehetetlen kielégíteni anélkül, hogy ne zavarná a postai munka mechanizmusát. Mindenki látta a hivatali munka követelményeit és a különféle egyéni igények közti pillanatnyi ellentmondást, azonban ki így, ki úgy vélte a probléma megoldásához vezető utat.

Az egyik álláspont lényegében így hangzott: minek ide a sok beszéd. Igények ide, vagy oda, ki kell adni az utasítást a posta érdekelteknek megfelelően, a többi azután nem érdekes. Mindenki akkor köteles bemenni dolgozni, amikor szólnak neki.

A másik álláspontot körülbelül így fogalmazták: nagyon egészséges gondolat

volt a vezetők részéről, hogy meg akarják ismerni a beosztottak véleményét. Az egyszemélyi vezetést nem gyengíti, hanem erősíti, ha a kiadott utasítások találkoznak a dolgozók többségének egyetértésével.

Nyilvánvaló, hogy az utóbbi nézet a helyes. Minden vezető csak nyer vele, ha ismeri a hozzá beosztottak véleményét, érzeit és tudja, hogy intézkedéseivel a többség azonosítja magát. Nyer vele azért, mert a dolgozók ilyen esetben körültekintőnek, a legjobb megoldásra törekvőnek fogják őt tartani, és így a kiadott munkát is jobb hangulatban, eredményesebben látják el. Ezzel szemben a merev parancskiadás szószólói alapján véve az elégedetlenség melegágyát készítik elő. Amikor a termékeny vitától irtóztat az a könnyebbik megoldást ajánlják, hogy a vezető az élettől teljesen elzárkózza, akár négyfal között agyalja ki parancsait, már eleve számítanak a dolgozók és a vezetőség közötti feszültségre. Nem beszélve arról, hogy jó adag hízélgés, talpsimogatás is lappang mögötte, ami csak hibák és bajok tenyésztésére alkalmas.

JÓ DOLOG, hogy a vezetőség egyre jobban felismeri az ilyen út járhatatlanságát, és ha végső fokon egyedül kell is döntenie saját hatáskörében, azért mindig tudja: a dolgozókkal együtt cselekszik, azok többségének egyetértésével intézkedett.

F. N. I.

Ma sem jobb a helyzet

A seprűgyár anyagellátási gondjairól

Alig több, mint egy hónapja, hogy a seprűgyár vezetői félreverték a harangot, s felhívták az illetékesek figyelmét arra, hogy ha sürgősen nem segítenek, kénytelen lesz az üzem nyeletlen seprűket gyártani, holott az még nem számít exportcikknek a világpiacon. Ki nem olvasná most szívesen, hogy azóta megszűntek az anyagellátási és szállítási gondok: az üzem és felettes hatóságaink összefogása elhárította az ütemes termelés akadályait?

Korai volt a vészkonogatás

A tárgyilagosság kedvéért azzal kell kezdeni, hogy február elején még kissé korai volt a vészkonogatás, sőt remélhetőleg nem is jön el soha az ideje. Sajnos, azonban ez a megállapítás nem jelenti, hogy akkor minden a legnagyobb rendben volt, hiszen még most sincs. Az történt csupán, hogy attól való félelmükben, netán a szállítások teljesen elakadtak, kissé sötétebbre festették az ördögöt, mint amilyen.

De haladjunk sorjában: mi történt vagy mi nem történt február óta.

Elsősorban is nem változott a kiutalás mennyisége: az igényelt 700 köbméter seprűnyélnek való bükkfáléc helyet most is csak 220-ra van irásuk. Viszont ennek a mennyiségnek a fele lassacskán megérkezett már a gyárba a Zemplénhegyi Állami Erdőgazdaságból, illetve a Szegedi Falemezgyárból. Készleteknek, s ennek kö-

zönhető, hogy a termelés nem állt meg, bár sokkal körültekintőbb munkát, szervezést, s valamivel nagyobb összegű ráfordítást is igényelt, valamennyi szerződésben lekötött exportszállítmány eddig még határidőre indult útnak.

Nem akarnának leállni

Fában ugyan szűkölködünk, de ígéretekben nem. Az eredeti igénylésben negyedéves bontásban: 700—700—100 köbméter léceket kérték, a Könyűipari Minisztérium helyiipari főosztályának ígérete szerint 220—300—0—300 köbmétert kapnak majd. De hát ez sincs hivatalos papíron, csupán szóban hangzott el. Ami egyáltalában nem mindegy!

Máról holnapra élnek a seprűgyárban. A friss, vizes fa miatt naponta száz nyelet is félre kell dobniuk, mert elgörbül. A külkereskedelmi vállalatot, az ARTEX-et arra kérték, hogy csak olyan seprűfajtákat rendeljen, amire van anyaguk. A jelenlegi készletek körülbelül április közepéig elegendőek, de hát abban reménykednek, hogy addig még csurran, cseppen néhány vagon fa. Ha úgyessen gazdálkodnak és apránként »kiverekcsik« a léceket, június végéig kihúzhatják komolyabb nehézség nélkül. Hogy azután mi lesz, nem tudják.

De semmiesetre sem szeretnének az orosházi seprűgyár sorsára jutni, ahol már ezen a héten be kellett szüntetni a munkát, anyagihiány miatt.

Nagyobb figyelmet érdemel

Az orosházi üzem csak belföldre dolgozik, a szegedi csak külföldre, főleg nyugati, kapitalista piacra. Nagyképűség lenne most azt magyarázgatni, hogy a seprűkivétel milyen haszonnal jár, de még azt is, hogy az exportseprűhöz való nyeleket nem szabadna friss fából csinálni, három-négy hónapos készletből kellene kiválogatni a legjobban kiszáradt, legkifutottabb minőségű léceket. Ezt jobban tudják a szakemberek. Nemcsak azok, akik az üzemben dolgoznak, hanem azok is, akik »fentről« irányítják, ellenőrzik munkájukat. Mindenesetre, az export nagyobb figyelmet érdemelne!

Végeredményben tehát változatlan még a helyzet a seprűgyárban: február óta vajmi kevés olyan intézkedést hoztak, amely megnyugtatóan rendezte volna ennek a kis gyárnak termelési problémáit. A várt összefogás egyelőre elmaradt. Hogy miért, miért nem, azok tudnák megmondani, akiknél múltott a dolog.

F. K.

Falvakban szecsepel, népi táncot gyűjt az ÉDOSZ együttese

A Szegedi ÉDOSZ népi együttes nemrégiben mérte fel a múlt évben lezajlott gazdag programját. Az országos hírű együttes összesen 38 alkalommal szerepelt 1962-ben. Szerepelt a többi között két alkalommal Budapesten is, majd Szerencsen és fellépett Prágában is.

A nagy, reprezentatív szereplések mellett jelentősek az együttes kisebb fellépései is. Idei programjukat is úgy állították össze, hogy minél többször eljusson az együttes a községekbe, s a Szeged környéki termelőszövetkezetekbe.

Az együttes továbbfejlesztése érdekében a művészeti vezetők népdal- és táncgyűjtést is végeznek. Részükén a kisszéksői határőrség segítségével például ismert, vagy kevésbé ismert népi táncokat vettek fel filmre, s eddig még nem hallott népdalokat kutattak fel és rögzítettek magnetofonszalagra. Idén Mórahalmon és környékén kutatják fel a népi kincseket, ugyanakkor folytatják Mihályteleken és környékén a már korábban megkezdett gyűjtési munkát.

Műsoros estek az újszegedi szabadtéri színpadon, kiállítások, hangversenyek

A Szegedi Szabadtéri Játékok gazdag kiegészítő programja

A Szegedi Szabadtéri Játékok idei előadásait is gazdag kulturális mellékrendezvények kísérik majd. Július 20-tól kezdve a játékok befejezéséig rendkívül gazdag műsort tervez a városi tanács művelődésügyi osztálya.

A tervezett műsorból kiemelkednek a térszenék.

Közreműködik ebben a Szegedi Munkásor zenekar, a MÁV fúvószenekar, a hódmezővásárhelyi Honvéd Zenekar, a Határőrség Országos Parancsnokságának Zenekara. A térszenéket egyrészt a Széchenyi téren, a Móra Ferenc Múzeum előtt, valamint az úgynevezett várműzeum kertben rendezik meg a délelőtti, illetve a délutáni órákban.

Muzsikáló nyári est című műsorral több alkalommal is szerepel majd a Klauzál téren a szegedi népi muzsikások 100 tagú zenekara.

A Tiszán sétahajó-kirándulások lesznek, s a hajó fedélzetén szegedi énekkarok szerepelnek.

népdalokkal és tömegdalokkal, a munkásor zenekar kíséretével.

Idén is megrendezik — július 28-án — a hagyományos ifjúsági napot. Ennek műsorában színpompás, jelmezes karneváli felvonulás is szerepel, majd ezt nagy-szabású jelmez bál követi az újszegedi Liget-vendéglőben.

Gazdag műsorok követik egymást esténként az újszegedi szabadtéri színpadon is. Többek között

a Gavrillov szovjet tánc- és énekegyüttes fellépését tervezik,

majd ezt zenekari esztrádműsorok követik.

A játékok időtartama alatt meghatározott napokon orgonabemutatókat és hangversenyeket rendeznek a Fogadalmi templomban. A tervek szerint ezeken a bemutatókon

országos nevű orgonaművészek szerepelnek majd.

A Szegedi Szabadtéri Játékok kulturális mellékrendezvényei programjában mai irodalmunk reprezentáns képviselői is részt vesznek. A Juhász Gyula Könyvesboltjában az időszakban író-olvasó találkozót rendez. A három nagy szegedi filmszínház pedig a játékok időszakában a legjobb hazai és külföldi filmeket kívánja majd bemutatni.

A Móra Ferenc Múzeum állandó kiállításával áll a nagyközönség rendelkezésére

a játékok időszakában. Őt kiállítás tekintethetnek meg az ideérkező hazai és külföldi vendégek, a régészeti, a Tisza élővilága, Irodalmunk 1848-tól napjainkig, a Szeged környéki népi életet ismertető és várostörténeti

kiállítást. A Móra Ferenc Múzeum kupolacsarnokában rendezik majd meg Százéves a szegedi dalos-mozgalom című kiállítást.

A kiállítások fő helyszíne a Horváth Mihály utcai képtárban megrendező IV. Szegedi Nyári Tárlat,

amely az ország jeles művészeinek új, friss alkotásait mutatja be. Az Ifjúsági Házban politechnikai kiállítások rendeznek az általános- és középsikolások tanulók gyakorlati munkáiból, míg a múzeum földszinti termében az első szegedi nyomdától a szép magyar könyvgyártás című rendez kiállítást a nyomdászszakszervezet, a múzeum és a levéltár,

Különböző kereskedelmi vállalatok is rendeznek a játékok időszakában kiállításokat.

Ezek közé tartozik például az országos ószi barack kiállítás a DÁV művelődési termében, majd a Kamarszínházban bemutatandó üveg-, porcelán-, díszmű-, műanyag-, rádió-, televízió-, villamosági cikkek, illatszerek, kozmetikai készítmények és biszúruk kiállítása. Ugyanakkor a Szöke Tisza üdülőhajón fürdőruha bemutatót terveznek, a DÁV művelődési termében pedig nagyszabású vírági kiállítást nyitnak majd meg.

Az orvos 3-5-ig rendel

Körséta a rendelőkben

Mit tehet az, aki éppen a tél végén lett náthás, vagy esetleg komolyabb bajt okozott nála a túl gyorsan levert téli holmi? Erőt gyűjt és felkeresi a körzeti orvosi rendelőt. Mi is így tettünk, hogy tapasztalatokat gyűjtünk.

Kettő helyett — egy

Reggel 7 órakor már megérkezik az első beteg a Párizsi körúti körzeti rendelőbe. Itt felváltva két orvos rendel, egyikük délelőtt fél 8-tól fél 10-ig, másikuk fél 12-től fél 2-ig és természetesen délután is. Mire az orvos megérkezik, már mintegy 15 beteg várja. Először természetesen a naponta idejövő injekciók kerülnek sorra, azután behívják az új betegeket. Mivel az egyik orvos megbetegedett, így egy orvos rendel mindkét rendelési időben. Nem könnyű a dolga, de a lehetőségekhez és az időhöz mérten lelkiismerettel végzi a betegek vizsgálatát. Fél 10-kor kezdődik a másik körzeti rendelési ideje, addigra ismét mintegy 20 beteg gyűlik össze. Mire fél 12-re befejeződik a rendelés, a doktorok alig áll a lábán. Aztán kezd a reggel bejelentett fekvő betegek felkeresését, rövid ebédidő és kezdődik a délutáni rendelés. Ez a helyzet azonban rendkívül, s remélhetőleg a helyettesítés nem sokáig tart...

Házhoz járnak az ápolók

Az SZTK melletti körzeti rendelőben is több orvos fogad. Munkájukat a tapasztalatok szerint pontosan kezdik. Délután azonban már több a probléma, mert előfordul, hogy a fekvő betegek száma olyan nagy, hogy az orvos nem végez időben, s ilyenkor bizony a betegeknek egy kicsit várniuk kell. Hogy ez minél ritkábban forduljon elő, arról az illetékesek úgy gondoskodnak, hogy egyre több házhoz járó ápolót állítsanak az orvosok mellé. Ez megkönnyíti a körzeti orvosok munkáját, mert miután az orvos már megállapította a diagnózist, az injekciókat a

képzett ápoló is be tudja adni, valamint kötözést és egyéb egészségügyi munkát is el tud látni. Valamennyi körzeti rendelőnek van már ilyen segítsége, sajnos azonban még így sem gyógyzik — különösen járványos időszakban — a betegek gyors ellátását.

A várakozásra nincs vigasz

A legtöbbet talán a gyermekek betegek, éppen ezért az ő kezelésük okozza a legnagyobb problémát nemcsak a szülőknek, de sokszor az orvosoknak is. A gyermekorvosi ellátás az elmúlt évben igen sokat fejlődött — sőt január elsejétől már nincs a városnak egyetlen körzeti sem gyermekszakorvos nélkül. Az orvosok azonban több helyütt rendelnek, s így bizony itt is várakozni kell. A poliklinika délutáni rendelésénél például mintegy 20 perces késéssel kezdték meg a beteg gyermekek vizsgálatát. A késés oka azonban indokolt, mert az orvos fekvő beteg gyermekeket látogatott, s az egyik komolyabb csebnél több időt kellett eltöltenie. Ezt nehéz megérteni annak, aki lázas gyermekével várakozik a rendelőkben. Több panasz hangzott el az újszegedi gyermekszakrendeléssel kapcsolatban. A szülők arról számoltak be, hogy sokat

kell várni, s ez beteg gyermekkel nagyon nehéz.

A Szegedi Központi Rendelőintézetbe azok a betegek kerülnek, akiket a körzeti orvosok utalnak be szűkvizsgálatra. Természetesen elsősegélynyújtásra itt is mindig akad vállalkozó. A helyzet talán itt a legrosszabb. Igen sok a várakozási idő a sebészetben, a belgyógyászatban, de a fül-, orr-, gége- és szemrendelés is. A betegeknek egyéb panaszuk is van. Egyik olvasónk például leveleiben arról panaszkodik, hogy miért engedik meg a zsúfolt várakozásihelyiségben a dohányzást. Tábla ugyan van a folyosón elhelyezve, amely közli: »Ne dohányozz!« — a betegek azonban ügyet sem vetnek erre. Jó lenne, ha ennek a rendelkezésnek érvényt is szereznének.

Az orvosi vizsgálatokkal általában elégedettek a betegek. Sokan dicsérik a Hunyadi János sugárúti rendelőintézet lelkiismeretes orvosait, akik a legnagyobb hidegben is fáradhatatlanul keresték fel betegeiket otthonukban is. Vannak azonban kisebb sürlődások, nézeteltérések is, s ezt nagyrészt a hosszú várakozási idő szülte türelmetlenség okozza. Az illetékesek azonban ebben az évben is tovább fejlesztik Szegeden az egészségügyi szolgáltatásokat, így csökkentik majd a várakozási időt is.

H. M.

Válaszolnak az illetékesek

A Dél-Magyarország február 15-i számában cikk jelent meg „Drága cipő, sok hibával” címmel, melyben a cikk írója kifogásolta a cipész kisipari szövetkezet által készített drága cipő minőségét. A panaszra válaszolt a Kisipari Szövetkezetek Csongrád Megyei Szövetsége. Válaszukban egyebek között arra hivatkoznak, hogy a cipőt megvizsgálták a szövetkezetben. Szerintük a hiba egyik oka, hogy a tu-

lajdonos nem kezelte elég szakszerűen cipőjét és így a bőr kiszáradt, a nedvességet könnyebben vette át. A szövetkezeti elnök közölte, hogy az általuk készített cipőkért mindenkor felelősséget vállalnak, de mivel az alapanyagot nem a szövetkezet gyártja, így az ebből eredő hibákért a felelősséget nem őket terhel. Vállalták azonban az anyag önköltségi árának megtérítése esetén a cipő rendbehozását.

HÓDMEZŐVÁSÁRHELYI Állami Gazdaság időszakai férfi és női

dolgozókat szerződtet

mezőgazdasági munkára. Szerződni lehet április 1-10-ig. A kollektívban megállapított munkabéren kívül munkásszállást és étkezést biztosítunk. Jelentkezni lehet: Vajhát, Barattyos, Kutasi úti, a volt Tangazdaság és Székkutasi kerület vezetőinél személyesen vagy írásban. H17263

Építész- és általános mérnököket

keresünk tervezői munkakörök betöltésére. Jelentkezéseket írásban kérjük a Magyar Hirdető Szegedi Kirendeltségéhez „Szegedi munkahely 25402” jellegre. S. 25402